

Henvisninger til sykehus

DOKTORAVHANDLINGER

OLAV THORSEN

E-post: othorsen@lyse.net

Bedre kommunikasjon og samarbeid på telefon eller elektronisk mellom fastleger og sykehusleger kan bedre samarbeidet.

Olav Thorsen. Foto: Privat

Henvisningsprosessen mellom første- og annenlinjetjenesten er kompleks, med medisinske, interpersonelle, logistiske og juridiske utfordringer. Antall henvisninger til sykehus har økt de siste årene, og omtrent 10% blir returnert til henvisende instans. Mange faktorer påvirker henvisningsprosessen og henvisningsratene.

I mitt doktorarbeid fant jeg at allmennleger føler et stort ansvar overfor både pasienter og helsevesen. Mange fastleger opplever det å henvise som krevende, og mange, spesielt yngre mannlige leger, føler press fra pasientene om å bli henvist. Forholdet til sykehuslegene beskrives av mange fastleger som ubalansert, ved at det er sykehuslegene som bestemmer hvilke pasienter som skal bli tatt imot til undersøkelse og behandling. Erfarne kvinnelige allmennleger har en mer pasientsentrert måte å jobbe på, ved at de oftere lager henvisningene i samarbeid med pasienten i løpet av konsultasjonen.

For sykehuslegene innebærer det å vurdere henvisninger et betydelig arbeidspress. De viser til viktigheten av presise opplysninger og problemstillinger i henvisningene for å kunne gjøre en riktig og rettferdig prioritering av pasientene, og understreker verdien av god kommunikasjon og godt samarbeid med allmennlegene.

Bruk av elektronisk beslutningsstøtte kan gjøre henvisningsprosessen mer standardisert og forutsigbar. Opplæring og trening av allmennleger kan gjøre henvisningsprosessen mindre tidkrevende og gi mindre arbeidspress.

Disputas

Olav Thorsen disputerte for ph.d.-graden ved Universitetet i Bergen 24.1.2017. Tittelen på avhandlingen er *General practitioners' referrals to specialist health services – exploring elements and factors in the referral process having an impact on patients' access to specialty care.*

Publisert: 26. juni 2017. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.17.0222
© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no